

*Veertigjarige loopbaan
begint bij Nationale Reserve*

NATRESSER SCHOPT HET TOT BRIGADEGENERAAL

een situatie gecreëerd die in de begintijd van de Natres ook bestond: in de jaren vijftig kon men ook rechtstreeks instromen. Een van mensen die dat destijds deed, is Gerard Geerts.

Kersverse soldaat

In 1954 zag Gerard, als 17-jarige hbs'er uit Helmond geregeld militairen in de omgeving oefenen.

Nieuwsgierig geworden, deed hij navraag. Het bleek om oefeningen van de Nationale Reserve te gaan.

Garnizoenscommandant overste Chappin, die op dat moment een van de oefeningen observeerde, zag wel wat in de belangstellende hbs'er en maakte hem in één gesprek enthousiast genoeg om dienst te nemen. Zo werd Gerard Geerts in juni 1954 als kersverse soldaat bij de Natres ingelijfd. Uiteindelijk zou hij ruim een jaar bij het oefenverband Helmond, Gemert, Aarle-Rixtel blijven, in een peloton met veel voormalige Indië- en Koreagangers. Die mensen brachten veel expertise binnen. Veel werd er geoefend op het destijds beroemde Kamp Golflinks in Arnhem, dat permanent aan

de Nationale Reserve was toegewezen. De wapens waarmee de reservisten oefenden, waren toen de Lee Enfield Mark 1, de Stengun pistoolmitrailleur, de Brengun lichte mitrailleur, en de PIAT granaatwerper.

Territoriale beveiliging

Gerard kreeg de smaak van het militaire leven zo te pakken dat hij besloot beroepsmilitair te worden. Na zijn eindexamen op de hbs werd hij toegelaten tot de Koninklijke Militaire Academie (KMA) en verliet hij de Natres. Daarna volgde een mooie militaire loopbaan. Geplaatst bij het regiment Menno van Coehoorn werd hij klassecommandant bij de Koninklijke Militaire School

Een 17-jarige hbs'er zag in 1954 geregeld militairen oefenen en raakte gefascineerd. Veertig jaar later zwaaide hij af als brigadegeneraal. Hoe de Natres een springplank bleek voor een indrukwekkende militaire loopbaan.

Veel Natressers zijn ooit hun militaire carrière begonnen als dienstplichtige of vrijwilliger bij een van de krijgsmacht delen. Lange tijd was dat de enige manier om tot het korps toe te treden. Met de invoering van de Algemene Militaire Opleiding (AMO) in 1989 kwam daar verandering in en konden kandidaten rechtstreeks vanuit het burgerleven, zich via een verkorte opleiding, bij het Korps Nationale Reserve aansluiten. Daarmee werd

Onder: Provinciaal Militair Commandanten en Natresmilitairen op ISK De Harskamp, schiet- en vaardigheidswedstrijden, oktober 1989.

(KMS) – toen nog de Onderofficiersschool in Weert. Na een operationele functie als compagniescommandant bij het regiment Chassé in Assen, kwam hij bij de Generale Staf in de Juliana Kazerne in Den Haag. Hier schreef hij een studie over hoe de territoriale beveiliging in de jaren tachtig georganiseerd diende te zijn. In die studie speelde de Natres een belangrijke rol. Na opnieuw een operationele functie als bataljonscommandant van 48 pantserinfanteriebataljon Van Heutsz in Den Bosch werd hij in de Verenigde Staten geplaatst als vertegenwoordiger van de Chef Landmachtstaf bij het U.S. Army Training & Doctrine Command in Hampton, Virginia. In 1987, weer terug in Nederland en

commandant van Bronbeek, het tehuis voor oud-militairen in Arnhem. Aan die functie was de rang van brigadegeneraal verbonden. Op 1 september 1994 ging hij met functioneel leeftijdsontslag (FLO). Dat was echter niet het einde van een actief militair leven. Generaal Geerts heeft zijn hele leven lang grote belangstelling gehad voor geschiedenis. Zijn tijd na het FLO heeft hij daarom gebruikt om een paar prachtige boeken te schrijven op het gebied van de militaire geschiedenis. In Eresaluut aan een vergeten leger wordt 140 jaar vreugde en verdriet van de bewoners van Bronbeek beschreven. Een andere publicatie, met een zeer exotisch onderwerp, is getiteld Olifanten in dienst van het Koninklijk

werkzaam bij het Nationaal Territoriaal Commando (NTC), zag hij dat de pelotons Natres onvoldoende gevuld konden worden. De oplossing kwam voort uit zijn eigen Natres-ervaringen: in 1989 wer de eerste 3-weekse AMO gehouden, waarbij burgers weer rechtstreeks konden instromen.

Militaire geschiedenis

Gerard Geerts sloot zijn militaire loopbaan af als

Nederlands-Indisch leger. Geerts' tijd als commandant van Bronbeek heeft duidelijk zijn belangstelling voor de verrichtingen van de Nederlandse strijdkrachten in voormalig Nederlands Oost-Indië aangewakkerd. Zo is hij nu bestuurslid van de Stichting Peutjut-Fonds, die de Erebegraafplaats 'Peutjut' in het noorden van Atjeh beheert. Hier rusten ruim 2200 oud-militairen – zowel inheemse als Europese, van

soldaat tot generaal. Met daarnaast nog een recent verschenen boek op zijn naam over de Frans-Nederlandse militaire betrekkingen, Samenwerking en confrontatie, is de oud-Natresser nu actiever dan ooit.

Linksmidden: Commando-overdracht Regiment van Heutsz / 48e Pantser-Infanteriebataljon in Den Bosch, 27 februari 1978.

Rechtsboven: Bezoek zkh Prins Claus bij NTC-oefening, Geerts als G3 met witte armband.

Rechtsmidden: Groepsfoto tijdens oefening, Geerts midden vooraan met sten-gun.

Erebegraafplaats Peutjut

Na het einde van de Tweede Atjeh-Expeditie in januari 1874 en de blijvende vestiging van Nederlands-Indisch bestuur in Atjeh werd besloten tot aanleg van de erebegraafplaats Peutjut. De Atjeh-oorlog (1873-1942) was de op een na langste en duurste oorlog ooit door ons land gevoerd. In 1893 werd de begraafplaats voorzien van een fraaie monumentale erepoort. Boven de ingang werd de tekst aangebracht: "Aan onze kameraden, gevallen op het veld van eer", in het Nederlands, Arabisch en Maleis-Javaans. De erebegraafplaats valt niet onder de Wet op de Oorlogsgraven, die slechts terugwerkt tot 10 mei 1940. Daarom werd in 1976 de Stichting Peutjut-Fonds opgericht. Vanaf dat moment werden restauratie en onderhoud structureel ter hand genomen. Dat was mogelijk dankzij een eenmalige subsidie van de overheid en de jaarlijkse donaties van voornamelijk mensen die Atjeh en Peutjut kenden of sympathie opbrachten voor de inspanningen om de nagedachtenis van zo velen in ere te houden. Het aantal donateurs loopt nu snel terug.

De zeebeving bij Sumatra en de daaropvolgende vloedgolven brachten zware schade toe aan de erebegraafplaats, de graven en de monumenten. Het Centrum voor Documentatie en Informatie, de bibliotheek, het kleine museum en enkele huisjes van medewerkers zijn door de golven verzwolgen. Tot de doden die het bestuur betreurt, behoren – naast de twee families die met hun kleine kinderen links en rechts van de erepoort woonden – steun, vriend en toeverlaat de heer Sulaiman Daud en zijn gezin. Jarenlang kon het bestuur een beroep op hem doen.

Het bestuur van de Stichting Peutjut-Fonds is erkentelijk voor elke gift op girorekening 3564600 t.n.v. Stichting Peutjut-Fonds, Gouda. Het adres van het secretariaat is Postbus 123, 6980 AC Doesburg, t.a.v. de heer R.W.V. Rhemrev.

De redactie van November Romeo ondersteunt deze oproep van harte.